

Již za nedlouho proběhnou v České republice volby do zastupitelstev krajů. Krajské volby, ač si to mnoho občanů nepřipouští, jsou pro ně důležité. Kraj má na život občana České republiky obrovský vliv. Kraje řeší například strukturu zdravotnictví, středního školství či veřejné dopravy, silnic II. a III. třídy a měly by řešit i sociální oblast. V mnoha krajích jsou velké tlaky na privatizaci krajských zdravotnických zařízení do soukromých rukou, což by znamenalo výrazné zhoršení dostupnosti zdravotní péče! Ve veřejné dopravě většina krajů osekala spoje a výrazně zdražila jízdné, dochází ke slučování škol. V oblasti sociální péče soukromé firmy sanují to, co nezvládají kraje, a výsledkem jsou předražené a těžko dostupné služby pro občany. Nevyužívaná je i jejich možná legislativní iniciativa.

V krajích dnes vládnou lidé, kteří neřeší skutečné problémy obyvatel. Starají se pouze o vlastní kšefty. Korupční skandály na krajích provázely vládnutí ODS i ANO po celé uplynulé volební období. Šlo například o:

- ovlivňování dopravních zakázek v Olomouckém kraji náměstkem hejtmána za ODS Záchy;
- odsouzení na základě účasti na organizované zločinecké skupině hejtmána Moravskoslezského kraje za ANO Krkošky za uplácení lékařů;
- obvinění kandidáta na hejtmána za ANO v Ústeckém kraji Hrabáče ze zločinu přijetí úplatku, sjednání výhody při zadání veřejné zakázky a krácení daně a také pro přečin zneužití pravomoci úřední osoby.

Občané v krajích potřebují dostupné zdravotnictví, školství, kvalitní dopravu i efektivní a fungující sociální služby. Současná garnitura ve vedení krajů prokázala, že na občany kašle a sleduje pouze svůj osobní prospěch. **KSČM proto říká v krajích: STAČILO!**

VV ÚV KSČM

KRAJSKÉ KAUKY – Speciál

Asi jste si všimli, že BOČKO je opět s přídomek SPECIÁL. A co speciálního se v něm dozvíte? Poskládala jsem pro vás kraj po kraji aféry, které tuto úroveň provází. A až jsem se sama divila, kolik jich bylo. A vy budete mít už 20. a 21. září jedinečnou příležitost říct jim STAČILO!

STŘEDOČESKÝ KRAJ

Ze Středočeského kraje si můžeme připomenout třeba případ externích spolupracovníků, které v éře hejtmanky Jaroslavy Pokorné Jermanové z ANO kraj najímal a vyplatil jim dohromady miliony korun za práci, u níž bylo s velkým otazníkem, zda byla reálně odvedena. Obvodní soud pro Prahu 5 v roce 2022 zastavil trestní stíhání Romana Šuberta, bývalého vysoce postaveného úředníka Středočeského kraje a blízkého spolupracovníka někdejší hejtmanky Pokorné Jermanové. Šubert, který čelil obžalobě kvůli kauze pracovních smluv externistů na krajském úřadě, se totiž k činu doznal a s krajem se domluvil na náhradě škody ve výši 395 tisíc korun.

Současná hejtmanka Středočeského kraje, Petra Pecková ze STAN, pak v současném období musela vysvětlovat svou roli v kauze Dozimetr a svou známost s obviněným podnikatelem Michalem Redlem, se kterým ji pojily policejní odposlechy. Kvůli zapojení do Dozimetru navíc odvolali středočeští radní z funkce ředitele krajských cestářů Jana Lichtnegera, za kterého Pecková nesla politickou odpovědnost. Jak vidno STAN je korupčním skandálem Dozimetr prorostlý skrz na skrz!

Středočeský kraj vede koalice Dozimetr, pardon STANu, spolu s ODS, Piráty, TOP 09 a Zelenými. STAČILO! jim řekne za kandidátku levicových stran KSČM, ČSSD a ČSNS záchranář Jindřich Havelka.

Žádný kraj není prost problémů. Ovšem stávající vládnoucí garnitura často spíše než na řešení problémů myslí na svoji vlastní kapsu, kterou chtějí přes korýtka pěkně naplnit.

Ukazuje se také, že hnutí ANO nemá sebemenší problém vládnout ani s ODS, ani s KDU-ČSL, ba dokonce ani se STANem nebo Piráty. Ostatně v korupčních skandálech si nemají co vyčítat. Tak na to myslíte, až půjdete za několik dnů k volbám.

Máte jedinečnou příležitost volit silnou vlasteneckou alternativu bez korupčních skandálů. Máte zkrátka příležitost říct jednoznačné STAČILO!

Plakát OS ČMS boji proti válce a za mír k 1. září. Tento den Světová odborová federace stanovila na památku 85. výročí vypuknutí Druhé světové války jak den mezinárodní solidarity boje za mír a proti válkám.

Pane premiére Fico, máte můj respekt

Nesmírně si vážím postoje mého přítele, slovenského premiéra Roberta Fica, k oslavám jubilejního 80. výročí od vypuknutí Slovenského národního povstání. Je velmi smutné a pro naši budoucnost nebezpečné balancování na hraně vlastního sebeпоškozování, že z oficiálních míst České republiky zazněl až mrazivě odtazovaný nezáměr k této historické události. Šlo přece o jedno ze tří největších povstání proti nacistům a fašistům ve světě (vedle Varšavského a Pařížského), která významně napomohla postupu Rudé armády a urychlila porážku německého nacismu. Porážku nejbrutálnější ideologie, kterou dnes

mnozí znovu velebí a osvoboditele nazývají okupantem.

Předseda slovenské vlády pozval na oslavy SNP, které se uskutečnilo v den výročí, nejen potomky ruských a běloruských účastníků, ale i velvyslance Ruské federace, což bylo pichlavým trnem v oku jak tamní opozici, tak samozřejmě českému mainstreamu, jenž se jednoznačně staví proti Ficově vládě.

»Stretol som sa s potomkami priamych účastníkov Slovenského národného povstania a oslobodzovacích bojov na Slovensku. Ide o mladých ľudí z Ruskej federácie a Bieloruska, ktorí prišli na moje pozvanie na Slovensko. Rovnaké pozvanie dostala aj ukrajinská strana, ale toto pozvanie sa nezrealizovalo v podobe návštevy mladých ľudí z Ukrajiny,« informuje premiér SR na svém Facebooku.

Jak jsem už zmínil, přihloupilá reakce slovenské opozice nepřekvapuje: »Není rozdíl mezi Hitlerem a Putinem. Vyzývám vládu, aby okamžitě zrušila pozvánku pro velvyslance Ruska, který reprezentuje agresora. Je to absurdní drzost nejhrubšího zrna, vždyť vláda, kterou zastupuje, i dnes zabíjí nevinné Ukrajince,« nechal se slyšet předseda opozičních Demokratů Jaroslav Nad. Je to tentýž pán, kterého loni v listopadu angažovala jako svého poradce pro zahraniční vztahy a oblast česko-slovenské obranné a průmyslové spolupráce ministryně obrany Jana Černochová. Myslím, že to mluví za vše.

Popírání základních historických souvislostí z pohledu dnešního oficiálního výkladu příčin a průběhu druhé světové války a poválečného uspořádání Evropy může mít fatální následky. Fašizace společnosti, před kterou soustavně varuji po mnoho let zpátky, dnes skutečně nabírá na takových obrátkách, až se obávám, zda je v našich silách tento proces zvrátit. Ale musíme to dokázat, pro vyjednání míru. I proto jsem se rozhodl kandidovat do Senátu, byť jsem s návratem do vysoké politiky už nepočítal. Cítím však povinnost jako občan této země oslovit v této souvislosti a z relevantní pozice co nejvíce spoluobčanů. A také vrátit do normální polohy česko-slovenské vztahy, které Petr Fiala brutálně poškodil.

JUDr. Vojtěch Filip, kandidát do Senátu za KSČM, vol. obvod České Budějovice

Útok na Kurskou oblast nebyl možný bez souhlasu USA, má oddálit mír

Tento názor vyjádřil baron Richard Balfe, člen Sněmovny lordů britského parlamentu. Podle něj takový krok Kyjeva oddálil vyhlídky na mírové řešení konfliktu. »Myslím, že invaze do Kurské oblasti byla nečekaná a překvapila mnoho lidí. Nemohlo k ní dojít bez souhlasu Spojených států. Věřím, že kdyby byla Velká Británie požádána, nevznikla by žádné námítky, ale nemohla to být země, která by učinila konečné rozhodnutí,« řekl Balfe.

Podle jeho názoru útok AFU »rozhodně nezlepšuje vyhlídky na mírové rozhovory, ale je nepravděpodobné, že by došlo k nějakému posunu v tomto směru před prezidentskými volbami v USA na začátku listopadu«. »Jediným světlým bodem je, že ani Kamala Harrisová, ani Donald Trump nepodporují pokračování války tak rozhodně jako prezident USA Joe Biden. Trump by americkou intervencí téměř jistě ukončil. Na druhou stranu Harrisová je politička ze západního pobřeží bez skutečných vazeb na Evropu. Její kalifornská základna je zaměřena spíše na Asii a Latinskou Ameriku, takže bych neočekával, že se bude Evropou příliš zabývat,« řekl Balfe s odkazem na postoj obou amerických prezidentských kandidátů ke konfliktu na Ukrajině.

V této souvislosti uvedl, že je důležité obnovit pracovní vztahy s Moskvou. »Z mého pohledu je důležité pokusit se vrátit k pracovním vztahům mezi Evropou a Ruskem. Koneckonců, jak řekl Michail Gorbačov, je to náš ‚celoevropský domov‘. Není to tak, že by USA byly přítelem Evropy, ve skutečnosti je jejich neustálé vměšování a pokusy

o rozbití Ruské federace nebezpečné pro budoucnost evropského míru a stability,« poznamenal Balfe. »Musíme udělat krok zpět a přehodnotit, jaké jsou naše skutečné zájmy,« dodal. (cik, TASS)

Nejen Anna Letenská

Je to tři čtvrtě roku, co jsem psal o osudu Anny Letenské. Nyní právě uplynulo sto dvacet let, co se poprvé podívala na svět. Mohl bych opět zopakovat kus jejího životopisu, ale ten, kdo o ní bude chtít něco vědět, si to, co jsem tehdy psal, buď vyhledá, nebo najde potřebné informace na wikipedii. Dnes mě tato divadelní a filmová herečka inspirovala k jinému zamyšlení. Jde mně o ty herečky a herce z oné doby, kteří jsou nyní vyznamenáváni, připomínáni, slaveni a o jiné, kteří položili život za vlast v době nacistické okupace a jsou téměř nepřipomínáni nebo se o nich mlčí vůbec. Proč ten rozdíl?

Případ herečky Vinohradského divadla Anny Letenské je zvláštní. Stručně: Gestapo odhalilo její protinacistickou angažovanost (skrývání Říši nepřátelských osob), rozhodlo se jí zatknout, obrátilo se proto na JUDr. Wilhelma Söhnela z Úřadu říšského protektora, jenž odpovídal za chod »Barrandova«, a ten po jednání s Milošem Havlem dohodl, že prozatím zatčena nebude. Natáčel se totiž Vávrův film *Přijdu hned* a ona v něm měla svou roli. S jejím zadržením by se film mohl zahodit. Rozhodla tedy ekonomická hlediska, jež by jinak způsobila »újmu« protektorátnímu státu, vlastně okupantům jako takovým, a zároveň zřejmě i samotnému Havlovi. Zatčena byla tedy až po skončení natáčení v září 1942 a zavražděna v Mauthausenu o měsíc později.

Válku však nepřežili i jiní. Z dalších herců to byli Karel Hašler, Kurt Barron. Jen náhodou přečkal válku vězeň E. F. Burian. Koncentračními tábory kromě jmenovaných prošli Luděk Eliáš, Věra Tichánková, Josef Větrovec, Hans Hober, v posledním stadiu války i Oldřich Nový, jenž se odmítl rozvést se svou židovskou ženou. Byli i ti, kteří spolupracovali s odbojem a denně se museli bát odhalení, jako např. Jindřich Plachta či Zdeněk Štěpánek a Elena Hálková, anebo bojovali proti nacistům v československých zahraničních jednotkách jako Karel Effa.

Ve stejné době však žili také ti, kteří nabídli své služby kolaborantům – Svatopluk Innemann, Zdena Kavková, Betty Tolarová, Čeněk Šlégl, Karel Postránecký, Lída Baarová, hráli proti Benešovi a dalším československým politikům, kteří zůstali věrni republice, v jejich rozhlasových skečích – Jára Kohout, Vlasta Burian, Ferenc Futurista, přijali role v německých filmech, ať již šlo o Zitu Kabátovou, Adinu Mandlovou, Natašu Gollovou ad. Přitom nabízené role odmítli např. Jindřich Plachta, Jiří Dohnal, Theodor Pištěk, František Filipovský a nic se jim nestalo.

V letech polistopadových se často vyzvedávali či vyzvedávají nikoli Anna Letenská, ale Jára Kohout, Zita Kabátová, píše se knihy a články o Adině Mandlové, natočil se srdcervoucí film o Lídě Baarové a četl jsem už dokonce cosi jako pozdní pozitivní »nekrolog« o Čeňku Šléglovi a o tom, že zemřel nakonec v chudobě. Autor vše nakonec obrátil proti komunistům. Pokud jde o Vlastu Buriana prý za jeho poválečné problémy, mohou komunisté. Problémem je, že tehdy ministrem spravedlnosti byl národní socialista Prokop Drtina a v žádném »národním soudu« neměli do února 1948 komunisté převahu. Proto tak nízké tresty pro členy protektorátní vlády a pro řadu jiných, kteří se provinili proti »národní cti«. Jen pokud jde o tresty pro K. H. Franka, Kurta Dalugeho či ministra hospodářství Bertsche se prý shodli.

Protože nepředpokládám, že by si současný mainstream vzpomněl na Annu Letenskou a některé z těch, kteří se účastnili protifašistického boje a po osvobození, pokud přežili, se postavili za sociálně spravedlivou republiku, udělal jsem to já. Těm druhým, kteří s nacismem soucítili, anebo mu zbaběle začali sloužit, a později často byli i mezi odpůrci »řádu rovnosti«, se mně klanět nechce. Jaroslav Kojzar

Nejen J.Kojzar, ale ani Kladno nezapomnělo. Komiks i pamětní deska připomínají v Kladně herečku Annu Letenskou, popravenou nacisty.

Veselá, talentovaná a statečná. Taková byla herečka Anna Letenská, kterou před 80 lety popravili nacisté. Ženu, která zemřela v pouhých 38 letech, si připomněli v Kladně. Před divadlem má i pamětní desku. Hereččin osud představil taky nový komiks »Anna, hvězda která zhasla«, který nakreslila 15letá studentka kladenského gymnázia Bára Müllerová.

Studenti Gymnázia Kladno se rozhodli zviditelnit a připomenout památku Anny Letenské, české herečky popravené nacisty v rámci heydrichiády, která byla v letech 1935-1936 členkou kladenské činohry. Vytvářeli také po celé dva měsíce květiny a dekorovali s nimi srdce, které zdobilo foyer divadla, kde 28. října 2023 proběhla vzpomínková akce a slavnostní odhalení pamětní dlaždice, vytvořené akademickým sochařem Zdeňkem Maninou bez nároku na honorář. Divadlo si v ten den zároveň představím Jak jsem potkal ďábla (o životě spisovatele Oty Pavla) spolu s diváky připomenulo jedno z nejtěžších období moderní historie, období heydrichiády. EV

ČEŠTÍ KLASIKOVÉ 3

Devatenácté století znalo jedinou formu dálkové komunikace. Dopisy. Psali je všichni naši klasikové a to velmi často. Navíc si je ponechávali až do své smrti. Dopisy a případně deníky jsou dnes neocenitelným zdrojem poznatků o době. Studují je literární kritici, korespondence či deníky jsou vydávány knižně. I Jan Neruda si hodně dopisoval, dopisy ho přibližují a z klasika se stává člověk se všemi radostmi a hlavně starostmi života.

Narodil se 9.7.1834. Otec vysloužilý voják, matka prostá žena, měl velmi rád. Mládí prožil na Malé Straně, kterou nám dokázal přiblížit jako nikdo jiný. »Malostranské povídky« musí být milé každému čtenáři. Po gymnaziu se pokusil o studium práv, které pro nedostatek peněz nedokončil. Podařilo se mu ale procestovat Balkán, Německo, Paříž, nakoukl i do Orientu. Z cest vytěžil své Pařížské obrázky a další cestopisné črty. Psal nejdřív pro německý deník Tagesbote aus Böhmen, poté fejetony do časopisu Čas, později do

Hlasu, redigoval s Hálkem Květy. Stál v čele »Májovců«, mladých pokrokových literátů. Jako politik byl mladočechem, byl jeden z mnoha, kteří se zasloužili o vznik Národního divadla. Napsal asi 2000 fejetonů, které utřídil do souborů, např. Studie krátké a kratší či Žerty hravé i dravé. Připomeňme jeden z posledních, o 1.máji 1891 a o nové světové síle - dělnictvu. Rozsáhlé je jeho básnické dílo. Prvý pokus – sbírky Hřbitovní kvítí nebyl dobře přijat. To neplatí o Baladách a romancích nebo o Písničkách kosmických. Myslím, že každý ještě po letech dovede citovat úryvky z těch nejznámějších básní.

Jeho život provázely nenaplněné lásky. Prvou byla Anna Holinová taktéž z Malé Strany. Potkali se však v taneční škole na Starém městě. Hezká světlovlasá dívka se oktavánovi moc líbila, požádal ji o tanec. Čtverylka jim šla, tak si zadali i ostatní tance. Samozřejmě i doprovod domů na Malou Stranu. Byly schůzky, verše, škola šla stranou – maturitu však nějak zvládl. U Holinů se už jako vážný nápadník setkával s Václavem Hankou, K. J. Erbenem i dalšími osobnostmi té doby. Na další studium či na zajištění rodiny chyběly peníze, zůstaly jen nesplněné sliby – to vše je zřejmé z dochované korespondence. Stejně jako se Neruda nikdy neoženil, tak i Anna zůstala »starou pannou«.

V roce 1858 navštívili Vítězslav Hálek a Jan Neruda Karolinu Světlou, vlastním jménem Mužáková, aby ji požádali o příspěvek do almanachu Máj. Karolině bylo tehdy 28 let, provdána byla za středoškolského profesora. Neruda k ní ihned vzplál obdivem a láskou. »...zapišahám tě, neodvracej se ode mne, jsem Tebe hoden, cítím to.« píše v dopise. Karolína lásku opětovala, podporovala Nerudu jak mohla, (dokonce prodala rodinný šperk, aby zachránila Jana od vězení dlužníků), ale svému muži zůstala věrná. Nicméně korespondence byla prozrazena, Praha se bavila, Mužák zuřil. Vymohl slib, že se už nikdy neseťkají – tak se také stalo. Poslední dopis od Světlé na rozloučenou se zachoval, shodou okolností nebyl nikdy Nerudovi doručen.

Ale Neruda byl znovu zamilován. V roce 1862 spatřil v divadle patnáctiletou Terezii Marii Macháčkovou, dceru nadšeného vlastence ze Dvora Králové. Svůj cit tajil a přetavil v básni »Oněginský komplex«. Pak se osmělil a už osmnáctileté Terezii napsal v roce 1865 procitěný dopis. V srpnu už ji oslovuje v dopise »vroucně milovaná«. Bohužel byla tato krásná dívenka postižena tuberkulózou a ještě téhož roku v prosinci zemřela.

Nová láska zastihla Nerudu až ve věku 43 let. Dcera jeho bratrance Aloise Tichého z Vlachova Březí Anička navštívila spolu se svými dvěma sestrami v Praze »strýčka« Nerudu. Bylo jí 22 let. Neruda dívky vodil do divadel, na hrad, na Vyšehrad. Na plese v Měšťanské besedě ji jako zkušený tanečník okouznil natolik, že pak z domova poslala s blahopřáním i svoji fotografii. Neruda odpovídá: »S radostí pohlížím na Tvou tvář, ale co když se do Tebe zamiluji?« Neruda jí říká Anička milá, inspirovala ho k sepsání řady krásných básní v Prostých motivech i v Písničkách kosmických. Několikrát pak ji navštívil ve Vlachově Březí, kde ho Anička vždy radostně uvítala. Její sestra píše: »Často brával hlavu Aničky do svých dlaní, hladil jí po vlasech, díval se jí láskyplně do očí, často bylo v jeho očích vidět slzy.« Rodiče ovšem pro věkový rozdíl a začínající churavosti Nerudovy známosti nepřáli, byla nucena ji ukončit a bez lásky se vdát za zajištěnou existenci. Anička ještě v roce 1903 píše své sestře, že jí bolí srdce při vzpomínkách a čtení jeho dopisů. Neruda pak postupně víc a víc churaví. Umírá jako starý mládenec 22.8.1891

Pavel Hruban

Hrozí nám peklo na zemi?

Myslím si, že nás čeká přelom. Pokud nastane, půjde nám o život, minimálně se musíme připravit na nebyvalý hospodářský a společenský úpadek. Tím přelomem jsou prezidentské volby v USA. Náš postoj ke kandidátům není podstatný, protože výsledek neovlivníme. Musíme se připravovat na následky.

Vnitřně mocensky konsolidované, ekonomicky prosperující a klidné USA jsou naším národním zájmem. Všechny dnešní indicie však signalizují postupný úpadek našeho nejdůležitějšího spojence. Podporování válečných konfliktů, hrozící mocenská konfrontace s Čínou, raketový růst dluhu USA, nekontrolovaná migrace s nezvládnutou sociální politikou změnila už i luxusní bulváry amerických velkoměst ve slumy. To nejsou znaky celoplanetární autority a společenského vzoru, kterou USA chtěly být.

Pro Evropu a ještě více pro nás je klíčový další vývoj konfliktu na Ukrajině. Bude nový americký prezident tlumit vášně a hledat pragmatické řešení, nebo dá zelenou směřující ke globalizaci konfliktu? D. Trump a jeho kandidát na viceprezidenta dávají najevo, že eskalace konfliktu a tedy jeho prodražování za peníze USA není v jejich zájmu. K. Harrisová s největší pravděpodobností bude znamenat pravý opak.

Sice slibuje dobré věci, jako třeba snížení cen léků a potravin, dostupné bydlení, což jí jistě přinese velké sympatie mnoha Američanů. Na druhou stranu z jejich postojů musíme počítat s růstem konfrontace vůči Rusku. Mám obavu, že po volbách svým voličům sdělí, že na plnění slibů musí počkat do doby, až USA porazí ruskou diktaturu.

Dodají další peníze a zbraně, schválí jejich použití i kdekoli na území agresora a od východoevropských zemí budou očekávat, že především ony dodají na Ukrajinu živou sílu. Zastřený konflikt Západu s Ruskou federací na ukrajinském území se změní v otevřenou globální válku.

Nelze očekávat, že naše současná politická reprezentace tomu bude klást jakýkoli odpor. Pravděpodobnější je bezvýhradná až fanatická podpora, která v mnohém předčí vlastní americké úmysly. Naše vlády v minulosti taky víc kolektivizovaly, znárodňovaly, zavíraly a popravovaly spoluobčany i vlastní kamarády, nežli jim uložil příkaz Moskvy.

Důsledky budou minimálně pro jednu až dvě generace zničující, ať konflikt dopadne jakkoli. Nechci být paranoidní a už vůbec ne konspirativní, ale vše působí, jakoby se dominující původní obyvatelstvo východní Evropy mělo vybit mezi sebou, čímž bude vytvořen prostor k tvorbě multietnické a multikulturní směsky, která již dnes komplikuje život v mnoha větších městech Evropy a USA.

Máme šanci proti tomu něco dělat? Minimálně v krajských volbách volit strany a uskupení, která požadují urychlené mírové řešení konfliktu na Ukrajině. Svět nezměníme, můžeme alespoň zkusit ochránit nás samotné.

David Rath

Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077-
mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437
Nevyžádané příspěvky nevracíme